

Lovas István: Sajnáljuk a Népszavát, el?re bejelentett halála miatt? Na, ne!

2014 július 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A Népszava felveszi a keszty?t a Fidesz ellen szalagcímmel jelent meg a lap június 24-én, s rendezett ugyanezzel a címmel nemzetközi sajtótájékoztatót, ahol bejelentették, „a 141 éves múltra visszatekint? szociáldemokrata

napilap pénzügyi lehet?ségei a végletekig besz?kültek" {...}

MIÉRT NEM TÖRTE ÁT A NEOLIBERÁLIS LAP GYÁSZSIKOLYA A NEMZETKÖZI SAJTÓ KORLÁTJÁT?

Némethék kudarcához ismét a racionalitást felülíró zsigerek vezettek.

{...} és már csak két hónapot tudnak kitartani, hacsak nem j? el az égi manna pénzes? formájában.

Értsd: az eddig nem jelentkez? mecénások és egy láthatatlan szögr?l lekasztott tízezer olvasó.

A volt MSZMP-párttitkár Németh Péter f?szerkeszt? és Láposi Elza, a lap ügyvezet? igazgatója a rejtélyes svájci tulajdonban lév? újságjuk pénzügyi cs?djéért az Orbán-kormány idején a sajtót gúzsba köt? politikát és f?ként a hirdetések hiányát okolták.

Ezt grafikonokkal szemléltették. Az egyikben az látható, hogy a „baloldali” (értsd: neoliberális) Népszava és Népszabadság összpéldányszáma 59 292, addig a jobboldali Magyar Nemzet és Magyar Hírlap összpéldányszáma 44 548, de az el?bbi kett? csupán 120 millió forint hirdetést kapott az elmúlt egy évben, míg az utóbbiak 1474 milliót.

Azt is közölték, hogy emiatt a Népszava feljelentést tesz ismeretlen tettes ellen, mert e tettes felel?tlenül gazdálkodik a közpénzekkel, azaz a hirdetések elosztásával.

Feltették a kérdést, vajon az állami cégek miért gondolják, hogy csak a jobboldali lapok közönségét akarják elérni.

Azt elfelejtették megkérdezni, hogy e „baloldali” lap által imádott bankok és nemzetközi óriásvállalatok – amelyek közül nem egynek a magyar GDP-nél nagyobb a jövedelme – vajon miért nem hirdetnek e 14 ezer példányszámú napilapban. És azon is elmulasztottak hangosan morfondírozni, hogy vajon a külföldi sajtó által is függetlennek nevezett ATV miért úszik a reklámban.

Arról sem volt szó, amit Tamás Gáspár Miklós filozófus-publicista, a lap egyik szerz?je fogalmazott meg a Népszava bejelentését követ?en úgy, hogy az „óbaloldali” lap kimúlása tragikus lenne. Mely jelz?vel csak az a baj, hogy az valójában óbaloldaliak által írt neoliberális sajtótermék. Ami ennél lényegesebb, a jobboldal iránt érzett szerelmi viszonytal nem vádolható Tamásnak a Népszaváról kiállított diagnosztikája tökéletes: „Ugyanakkor nem tagadható, hogy ez nem jó újság”. Hozzáteve, hogy „Mint ahogy súlyos bajok vannak az egész balközép zszurnalisztikával”. Az egykori MSZP-s agitpropos Lendvai Ildikó szombatonként írt publicisztikáit külön megemlítve azt „rettenetesnek” nevezte. Nos, e rettenetes publicisztikák szerz?je múlt szombati írásának témája az az „ismeretlen tettes”, akit a Népszava feljelentett közpénzek gondatlan kezeléséért. Cikkébe mindazon toposzokat bes?rítette, amelyek a Klubrádió reggeli vagy délutáni bekapcsolása bármely pillanatában hallható. Csakhogy az MSZP volt frakcióvezet?n?jének legnagyobb hibája szintén az, hogy a lapot ? is baloldalinak hazudva nem értheti, hogy miért nincs érdekl?dés a Népszava iránt. „Az egész balközép zszurnaliszta” társadalom sem érti, hogyha például nem a kamatcsaló Moloch bankokat ajnároznák, hanem valódi baloldaliként a kijátszott, 8 millió forint kölcsön tíz évi fizetése után még 9 millióval tartozó, az öngyilkosság szélén nyomorgó áldozatokat, lapszámuk emelkedne és – láss csodát – döbbenetükre „meg tudnák szólítani” a nap 24 órájában a fasisztázásra és nácizásra süket fülüeket. Csakhogy, szerencsénkre, eszüket elvette zsigerek és ezért saját sajtójuk pártjaik

visszatérése ellen dolgozik.

És éppen e racionális gondolkodást elfojtó zsigerek gejzírser? m?ködésében keresend? annak a mára els? pillantásra nyilván hatalmas meglepetést okozó ténye, hogy a Népszava létének hamaros megsz?nését az Orbán-kormányra háritó nemzetközi sajtótájékoztatónak miért nem lett szó szerint semmi lenyomata a nemzetközi sajtóban. Ugyanis ennek a lapnak a vezetése arra számított, hetekig err?l fog zengen? a külföldi média, amely eddig minden hazai balliberális vagy neoliberalis hangütésre az elképzeléseknek megfelelően be is indult.

Csakhog? a külföldi újságírók esetében is van a Magyarország ellenes propagandának határa. Ez pedig az, hogy ugyanabban a cikkben vagy rádióprogramban nem lehet egymásnak ellentmondó információt közölni. Márpedig ha azt állítják, a kazah típusú Orbanisztánban ismét megfojtanak egy „független” sajtóorgánumot és azt is, hogy az ellenzéki lapok sokkal kevesebb hirdetést kapnak, mint a náluk kisebb példányszámban megjelen? jobboldali újságok, akkor még Herr Idiot vagy Monsieur Crétin is elkezdheti vakarni a fejét: mikén lehet tomboló médiaszarnokság abban az országban, ahol a kormányt támogató lapok összpéldányszáma alacsonyabb az azt bíráló lapok példányszámánál.

A bal- és neoliberalis oldalnak érdemes lenne egyszer önmaga mítoszaival szembe néznie. Például azzal az önátlatással, hogy ha nagyobb lenne sajtójuk, akár át is vehetnék a hatalmat, és nem kellene alig leplezetten egy véres népfelkelésre várniuk, ami akkor jön el, amikor Beckett Godot-ja. A Jobbik szinte mindenfajta sajtó nélkül ért el egy olyan eredményt, amellyel Magyarország második legnagyobb pártja lett. Ugyancsak: aki egyetlen pillantást vet a vezet? hírkeres? szolgálat, a Hirkereso.hu oldalára, azt látja, a balliberális internetes portálok mellett a jobboldaliak alig játszanak szerepet. A Fidesz pedig 1998-ban saját sajtójának szinte teljes hiányában nyert választásokat annak ellenére, hogy akkor a világháló „nem játszott”. Arról az 1998-ról van szó, amelyet négy évvel korábban az MSZP-SZDSZ koalíció a közismert módon kezdte: a Pesti Hírlapot már az 1994-es választások els? fordulóján megszüntették; a köztévében Baló György álma valósult meg az azonnali sz?nyegbombázással, a Demokrata szerkeszt?ségét a második forduló után máig ismeretlenek verték szét vasrúddal, miközben e hetilap akkor sem kapott egyetlen egy hirdetést sem, amikor annak példányszáma 48 ezer volt.

A médiában az 1990 után hatalmukat maradéktalanul meg?rz? „óbaloldaliak” gy?lölettel nézték, hogy négy és fél

évtized kommunista uralom után a jobboldal is megjelent a médiában, összes gyerekbetegségével. Akkor harsogták, hogy a „piacról kell megélni”, miközben a multikra is sikeres nyomást gyakoroltak, hogy ne hirdessenek a polgári lapokban. Majd kés?bb röhögtek, amikor emberi életekre tör? maffiózó barátjuk egyik tévéjükben jelentette be, hogy egyenként likvidálja a jobboldali újságírókat.

És most sajnáljuk a Népszavát? Na ne.

Lovas István

(Magyar Nemzet, 2014-07-01)

forrás: Lovas István facebook

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló